

Sygn. akt II Ka 11/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski- spr.

SSO Karol Skocki

SSO Anna Klimas

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Magdaleny Frantczak – Dybki Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koninie

po rozpoznaniu 16.02.2018 r.

sprawy D. L.

oskarżonego o przestępstwo z art. 177§2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z 8.11.2017 r. sygn. akt II K 93/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną orzeczonego w punkcie IV środka karnego przyjmuje art. 42§1 kk i obniża orzeczony środek karny do 3(trzech) lat.
2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych B. M. i J. M. kwoty po 840 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze wydatki w kwocie 50 zł i opłatę w kwocie 30 zł .

Anna Klimas Waldemar Cytrowski Karol Skocki

II Ka 11/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem z 8.11.2017 r. uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 177§2 kk i za to na podst. art. 177§2 kk w zw. z art. 4§1 kk skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podst. art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat. Na podst. art. 71§1 kk skazał oskarżonego na karę grzywny w liczbie 150 stawek dziennych po 20 zł. Na podst. art. 42§2 kk i art. 43§1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

Wyrok zaskarżyli prokurator i obrońca.

Prokurator zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 4§1 kk i w oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę wyroku poprzez obniżenie orzeczonej kary do roku i skrócenie okresu próby do lat 3.

Obrońca zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 42§2 kk oraz rażącą niewspółmierność orzeczonego środka karnego. W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę wyroku poprzez uchylenie orzeczenia o środku karnym.

Tylko apelacja obrońcy jest częściowo zasadna.

Wobec tego, iż z nie kwestionowanych ustaleń faktycznych w sposób oczywisty wynika, iż oskarżony nie wypełnił dyspozycji art. 42§2 kk Sąd odwoławczy zmienił podstawę prawną orzeczonego środka karnego na art. 42§1 kk. Sąd odwoławczy nie podzielił jednak wniosku obrońcy o zmianę wyroku poprzez nie orzekanie o fakultatywnym środku karnym. Z ustaleń faktycznych wprost bowiem wynika, iż gdyby oskarżony nie zignorował szeregu znaków drogowych i jechał z prędkością administracyjnie dopuszczalną to nawet przy nieprawidłowym zachowaniu się pieszego do wypadku nie doszłoby. Można zatem zasadnie przyjąć, iż z ustalonych okoliczności wynika, że takie prowadzenie pojazdu przez oskarżonego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Z drugiej jednak strony nie można abstrahować od przyczynienia się pokrzywdzonej do spowodowania wypadku, zwłaszcza iż druga z pieszych odstąpiła od przekraczania jezdni w niedozwolonym miejscu, co również w związku ze zmianą podstawy prawnej orzeczonego środka karnego spowodowało obniżenie okresu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do 3 lat.

Prokurator natomiast w apelacji w istocie zarzucił rażącą surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności i okresu próby – art. 118§1 kpk, czego jednak nie uzasadnił – art. 427§2 kpk. W żaden bowiem sposób nie wykazał dlaczego Sąd powinien skazać oskarżonego na karę roku pozbawienia wolności zamiast dwóch lat pozbawienia wolności. Z uzasadnienia apelacji wynika, iż kara ta powinna zostać obniżona na tej tylko podstawie, że w czasie orzekania obowiązywał inny okres próby. Jeżeli natomiast Sąd w oparciu o dyrektywy sądowego wymiaru kary uznał, iż adekwatną karą będzie kara dwóch lat pozbawienia wolności, to w czasie orzekania, kiedy obowiązywała ustawa nowa, kary tej nie mógłby warunkowo zawiesić i właśnie dlatego zastosował ustawę obowiązującą w czasie popełnienia przestępstwa, która pozwalała na warunkowe zawieszenie wykonania kary dwóch lat pozbawienia wolności.

Podstawy prawne orzeczenia o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze stanowiły art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk i art. 11 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

Podstawę prawną orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym stanowiły art. 627 kpk i §11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

SSO Anna Klimas SSO Waldemar Cytrowski Karol Skocki